

ЧУДНИТЪ ПРИКЛЮЧЕНИЯ НА МЕШКО И ПРИЯТЕЛЯ МУ ТАРАЛЕЖКО

(Какъ Мешко намира приятеля си Таралежко и какъ тръгва на пътъ съ аеропланъ)

I.

Реши Мешко да обиколи свѣта, да види разни страни, разни хора, разни животни, голѣми планини и широки морета. Стига е стоялъ въ село като нѣкой дѣдо, дето го е страхъ носа си навънъ да покаже, да го не клѣвне нѣкоя врана.

Напредъ, Мешко, не бой се, земята е широка, горитѣ сж пълни съ диви звѣрове, а моретата съ грабливи риби, но ти нѣма защо да се страхувашъ, тръгвай и не бой се! Мешко е герой — кой казва, че Мешко се страхува!

Не, не се страхува Мешко, само че нѣма съ какво да пжтува. Да се качи на магарето — не чини, бавно ще върви, десетъ години нѣма да му стигнатъ да обиколи земята, пъкъ и какъ ще преминава съ това пусто магаре моретата?

Замисли се Мешко. Три дни и три нощи мисли и най-сетне измисли: ще си направи единъ аеропланъ, ще се качи на него и ще литне като орелъ презъ планини и морета. Тѣй ами! Какъ не се е сѣтилъ по-рано, та е седналъ да си губи времето да мисли за това дръгливо магаре?

Но где се намира току-тѣй аеропланъ? Кой си дава аероплана на Мешко? Но не се отчайва нашъ Мешко, не е той отъ тия, които оставятъ започнатата работа наполовина!

Запретна се Мешко, разтича се насамъ-нататъкъ — самъ ще си прави аеропланъ. Дръжъ се, Мешко! Браво, Мешко: щомъ поискашъ, и аеропланъ ще си направишъ. Отъ човѣшка ржка нищо не избѣгва!

Взе Мешко триона на баща си, теслата, свредела, сандъчето съ гвоздеитѣ, намѣри дъски въ избата и отиде на края на двора, задъ високия бѣзунякъ, да работи. Цѣли два дни Мешко кова, прави, струва и на третия день аероплана бѣше готовъ — съ криле облепени съ хартия, съ перка и съ седало. Само моторъ нѣмаше. А безъ моторъ не може — знае Мешко и затова реши, каквото и да стане, моторъ да измисли. Мисли Мешко, мисли и най-после се досѣти. Качи се той на тавана, взе вехтия велосипедъ на батя си, махна му колелетата, а педалата, синджира и кормилото отнесе въ градината и се залови отново за работа.